

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă an 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

„Împăcarea” în Bucovina.

— Un vot de „încredere” —

de

Dr. Valeriu Branice.

Mai revin încă odată asupra aceste chestiuni, căci rezoluțiunea „numărului mare de frunțiș” publicată în nrul trecut al „Tribunei” (7/20 Maiu) este cu mult prea instructivă, decât se o pot lăsa fără comentariu.

Ziceam în articolul meu din trecut, că prin sistarea „Patriei” și trecerea în expectativă a grupului din jurul „Patriei” s'a creat atât baronului Bourguignon, cât și deputaților români mai blânzi o situațiune de tot dificilă, la care nu s'au așteptat și eată, din voea întâmplării, tocmai în același număr al „Tribunei” și rezoluțiunea frunțișilor „împăcați”, care confirmă pe deplin cele zise de mine.

La aparență un „vot de încredere” este rezoluțiunea aceasta; în ceu esențiale însă nici mai mult nici mai puțin decât un vot de neîncredere la adresa baronului Bourguignon și a pactului stipulat.

De obicei se zice, că dacă doi fac același lucru nu este același lucru; în cazul prezent putem zice, că dacă fac doi diferite lucruri este tot același lucru. Și eată cum.

Grupul din jurul „Patriei” și-a spus pe față neîncrederea în politica lui Bourguignon și a tras pentru sine toate consecuențele, grupul deputaților mai blânzi a intrat în tratative pe cari le-a încheiat cu un pact în scris.

Ajunghând acești „împăcați” acum pe câmp deschis în mijlocul situațiunii, n'au avut curajul să se angajeze nici pe sine nici poporul român din Bucovina pentru pact, ci în forma unui vot de încredere au dat expresiunea celei mai hotărâte neîncredere a lor în baronul Bourguignon, va să zică n'au făcut în esență altceva, decât ceea-ce am făcut și noi, cei din jurul „Patriei”.

Reproduc aici întreaga rezoluțiune, precum s'a publicat în nrul trecut al „Tribunei”.

„Un număr mare de bărbați de încredere ai partidului român, întruniți într'o adunare în 14 Maiu a. c. a deliberat asupra tratativelor de înțelegere, ce s'au făcut de cârmă cluburilor unite ale deputaților români din camera din Viena și dieta țerei cu guvernul.

După niște discuțiuni foarte temeinice asupra necesității și a foloaselor pactului s'a hotărât cu unanimitate de voturi, că pactul încheiat să fie bine primit, corăspunzând el intereselor poporului român.

Poporul însuși se ține deocamdată în expectativă, până-ce nu se vor da tapte, cari să probeze, că în înțelesul stipulațiilor făcute se va ține cont de îndreptățițele dorințe și aspirațiuni ale Românilor din Bucovina.

Deputații pe de altă parte și-au rezervat pe terenul obiectiv deplina libertate a deciziunilor privitor la finuta lor în cameră și dieta.

Negreșit un cap de operă această rezoluțiune.

Se votează cu unanimitate, ca pactul să fie bine primit, dacă corăspunde intereselor poporului român, dar' poporul să ține deocamdată în expectativă și deputații își asigură deplina libertate a deciziunilor!

Ei bine, dar' atunci cine mai rămâne cu „pactul”, dacă atât deputații cât și obștea își rezervă toate drepturile?! Să nu trecem cu vederea un lucru: Această rezoluțiune este votată de deputații cei blânzi și „numărul mare” al aderenților lor, căci participanții în ședința din 14 Maiu a. c. au fost aleși pe sprânceană.

Ori-cum s'ar comenta această rezoluțiune, un lucru e cert: Ajunși în planul prim, deputații „împăcați” n'au avut curajul să spună „împăcați” n'au că au încredere în baronul Bourguignon și promisiunile făcute de acesta în

scris, căci se temeau că faptele îi vor desavua; de altă parte însă au găsit formula, ca să-și reserve libertatea de acțiune și după pact, ceea-ce nu denotă altceva, decât neîncrederea lor în baronul Bourguignon și promisiunile lui.

Ajunși la acest punct ne-am luminat pe deplin asupra imoportanței acțiunii de împăcare și îndeosebi asupra valoarea pactului.

Rămâne acum să vedem ce vor scrie „frunțișii împăcați” în ziarul lor oficial, apoi n'au pot face altceva în ziarul lor, decât ceea-ce a făcut „Patria”, ear' dacă vor fi nesinceri nu va fi în-treaga foaie altceva, decât un caraghiosic, care nu va produce alt efect în întreaga țeară, decât o furtună de ilaritate.

Dacă vor fi „frunțișii împăcați”, sinceri, apoi nu pot face altceva în ziarul lor, decât ceea-ce a făcut „Patria”, ear' dacă vor fi nesinceri nu va fi în-treaga foaie altceva, decât un caraghiosic, care nu va produce alt efect în întreaga țeară, decât o furtună de ilaritate.

În Bucovina s'a trezit lumea la cap și cu tertipuri nu se mai poate face politică. Rezoluțiunea din 14 Maiu a. c. votată după niște discuțiuni foarte temeinice ne probează aceasta în evidență.

Eată deci situațiunea dificilă, în care a ajuns baronul Bourguignon și deputații „împăcați” după sistarea „Patriei” și trecerea în expectativă a grupului din jurul acestui ziar.

Vom mai ave ocaziune a vorbi în materia aceasta.

Brașov, 7/20 Maiu 1900.

Sibiu, 21 Maiu n.

Din Austria. După o ședință lungă și furtunoasă, ținută Sâmbătă, Reichsrath-ul austriac a fost trimis acasă, până la 8 Iunie, sub cuvânt, ca delegațiunile se poată lucra în liniște. Adevăratul motiv e însă lupta energică a Cehilor, cari țin în loc mașinaria parlamentară. În ședința de Sâmbătă, care a durat până la orele opt seara, nu s'a făcut altă decât s'au cerut s'urmeze de petițiuni întrate și s'au surerut votări nominale. Reichsrath-ul nici n'a putut să intre în ordinea de zi. Poate să fie deci adevărată știrea ce o dă „Neue Frevesse”, că prim-ministrul Körber are deja în buzunar rescriptul Monarhului referitor la dizolvarea Reichsrath-ului; și se poate că la 8 Iunie Reichsrath-ul austriac se va întruni numai pentru a asculta acest rescript. Vorba e însă, că ce va urma după aceea??

Congresul studențesc. Congresul internațional studențesc se ține anul acesta, cum se știe, la Paris. Primim informațiuni, că la acest congres vor fi binișor representați și studenții români, și anume, nu numai cei din România, ci și cei dela noi. O strînsă legătură există între ei, și un viu schimb de idei decurge, pentru a căștiga cât de mulți membri pe seama grupului român din această asociație internațională studențescă. Organizarea studenților români de altcum e și necesară, fiindcă în vederea acestui al doilea congres, (cel dintăiu știm, că s'a ținut la Turin în 1898) tinerimea maghiară la rîndul ei încă face mari pregătiri și vrea să tipărească și o broșură, în care, de sigur, se va sili a lua în apărare interesele maghiarismului, combătînd cauza națiunii noastre; și va voi să răspundă astfel la enunțațiunea, prin care primul congres internațional al studenților din Turin, a exprimat afirmând salele delegațiilor române, afirmând „resoluziunea sau programa aspirațiilor lor naționale”. E imbucurător deci, că nici tinerimea noastră nu stă cu mâinile în sine, ci a luat deja cu succes toate măsurile de lipsă pentru a fi reprezentată cât mai bine la viitorul congres. Din sinul junimei universitare dela noi, aflăm, că s'au anunțat deja mai mulți, cari sînt decisi să participe la congresul din Paris.

Părearea Severă a României, împreună cu părechea moștenitoare și cu micii principii, a sosit la București Vineri seara la 6 ore 20 minute. Pe peronul gării de Nord aștepta mulțime de public dintre tot ce capitala română are mai ales și mai distinși. La intrarea trenului în gară Suveranii au fost aclamați cu mult entuziasm, ear' la descindere damele au oferit Reginei și prințesei moștenitoare buchete de flori. Intre notabilitățile esite între timp în timp în țară erau ministrii, Metropolitul-Primat, Metropolitul Moldovei, episcopii Buzăului, Argeșului și Rîmniceului, președinții corpurilor legislative, mulți deputați, inteligență și popor. După întreținere de câteva minute în salonul gării, Suveranii au plecat în trăsuri deschise, acoperită de flori, și urmași de entusiaste aclamări ale publicului.

Procesele „Tribunei”.

Am dat în nrul trecut știrea, că apelul dlui Ioan Scurtu a fost respins din partea trib. reg. din Cluj, pe motivul că e scris românește. Dl Scurtu a fost îndrumat să-l prezenteze de nou în decurs de trei zile compus ungurește. În loc de răspuns dl Scurtu a înaintat următorul nou

A P E L:

On. senat de apel! În contra deciziunii nr. 2906/900 a tribunalului reg. din Cluj (ca senat de apel) prin care mi-se respunge apelul înaintat în contra deciziunii de urmărire a judecătorului de instrucție din Cluj în procesul de presă ce 'mi-s'a intentat pentru pretinse delict (vătămări de onoare și calumnie) față c'un anume subprocuror conte Lázár Miklós, am onorea de-a prezenta cătră tabla reg.

Apel.

Motivele în cari basează apelul sînt:

1. Este nefondată legalicește deciziunea tribunalului, pentru-că:
  - a) în baza articolului de lege XLIV. din 1868 „în chestia egalității îndreptățiri a naționalităților”, „ar pot usa de dreptul limbei mele la ori-ce oficiu al țerei;
  - b) acest drept fundamental nu 'mi-l poate lua nici o lege organică, pe cum ar fi legea despre procedura penală sau ori-ce lege ori ordinațiune despre administrația justiției, de oare-ce legea de naționalități înartăculată în dreptul nostru public reprezintă o lege fundamentală a țerei, care garantează drepturi fundamentale ale cetățenilor, între cari trebuie pus în prima linie dreptul limbei materne.
2. Mai departe, este ilegală și nu poate subsista juridicește chestionata deciziune a on. tribunal. de oare-ce necoțeste direct ș-ul 12 al legii de naționalități, care prevede clar, că cereri și remedii de drept, dacă nu s'orise în limba statului, au să se traducă din oficiu.
3. Din aceste puncte de vedere principale și îndemnat de respectul sincer față cu legile țerei și față cu dreptatea nefalsificată care atât de des și atât de temerar se calcă în picioare de cătră autoritățile țerei cari au jurat să o respecteze, — înaintez prin on. tribunal acest apel la tabla reg. din Cluj, competentul for superior, pe care o rog să frângă ilegalitatea comisă prin deciziunea nr. 2906/900 a tribunalului, ca senat de apel, cassând acea dispoziție și ordonând primirea în deliberare a apelului meu înaintat în contra deciziunii nr. 2906/900 a judecătorului de instrucție din Cluj și alăturat aici împreună cu actul de respingere al tribunalului.

Cluj, la 18 Maiu 1900.

Ioan Scurtu,

abs. în literă și stud. în drept.

Discurs comemorativ

întru sărbătorirea zilei de 3 Maiu 1848.
Rostit de dl Ioan Scurtu, abs. în literă și stud. în drept, la festivitatea tinerimei universitare din Cluj.

Doamnelor și domnilor!

Iubiți colegi!

Imaginați-vă un pustiu sterp și înăbușitor, fără de margini și fără de adăpost, fără de arbori și fără de flori, fără de pic de umbră și fără de leac de isvor, liniștit ca un mormânt părăsit și cutierat de volbure sinistre ca un țințirim dominat de fantomele nopților, un pustiu mort acoperit de un cer jalnic și neguros, cenușiu ca și osemintele omenestii, arse în vre-un crematoriu... Pe acest pustiu sfâșietor de trist, ici-colo mici convoaie de călători năpăstuiți, palizi de anemia vieții și lihnăști după un traiu mai confortabil, sfirșiți de rău și despondobiți de nădejile insufleteitoare și despoiați de seva vigoarei... se tărăsc ca vai de lume spre o țință himerică, plămăuită de mișci bolnave și visată de inimi desperate, spre o țință care o cred, nenorociți! — fericirea pămîntescă, singura fericire care mai are în viața noastră... Sărmani muritori! Viena! Viena! nu s'au știut entuziasma decât de bunuri lumești; strigătul sângelui și al stomachului le-a fost comanda de luptă; poftele de rînd le-au fost dictatorii tirani; lacomia nesăfoasă și oarba invidie le-au fost Dumnezeu; materia rece le-a fost idealul... Dar' nu s'au fericit... Că nu se poate nimenea fericit astfel... Nu se poate sufletul fericit din lutul materialismului, ear' corpului-lut înzadar ai căuta să-i dai o fericire adevărată... Cum s'ar fericit peștele pe uscat, pasărea în colivie?... Cum s'ar limpezi apa în băltoacă și cristalul cum ar pute străluci confundat în sgura de cărbuni... Cum s'ar pute fericit omul în plăcerile lutilui, când om este nu pentru corpul lui, ci pentru schintea dumnezeiască așezată într'insul?... Dar' călătorii aceia nenorociți n'au înțeles că sînt oameni cu suflet, și s'au văzut numai chipuri de lut... De suflet și-au uitat și lutul l-au slăvit... Sufletul nu și-l-au scormonit, ci corpul de pămînt — zădarnic căutând pe calea asta mărgăritarele fericirii adevărate... Acum e deja prea târziu... Sînt perduți cu totul pentru suflet și cu desăvîrșire înlănuții de lut... Ah! după vremelnicile fericiri închipuite, eți dau înaintea mereu, pe calea visate spre visatul palat al binelui de veci... Întrăi de patimi, însălbătești de duhul rău al materiei, inveniații de datorințele lumești, desbrăcați de ori-ce sentiment umanist — ei se privesc cu ochi de lup flămînd, se frămîntă între ei, clocoțesc de pismă și de ură, de răutate și de mînie, se injură, se învârbesc pe moarte, se bat, se omoară... fiecare vîzînd în deaporoapele de dușmanul seu jurat, ear' nu pe firescul tovarăș în sine ca și în suferințe... Homo homini lupus... Și în vîlmășagul asta de patimi turbate, și în hîrțușelile astea brutale, și în alergarea asta nebună, și în sfâșierile astea între om și om... nu există îndurare pentru nimenea, nici înălțare de suflet, nici rîvnă după sentimente noble, nici năsuință spre vre-un etic scop comun... Totul este o frămîntare oarbă de pasiuni josnice, o luptă surdă între fiară și fiară, cari numai chipul îl are omenesc... Pe fiecare clipă, la fiecare pas — ici-colea cad unul sau cad mulți, zdrobiți de ceialalți, mai puternici... Ear' povoiul de lihnăști după materie trece mai departe, între sbierate și chioțe sîlbatic de bucurie iubilăra la vederea celor căzuți... Cu nescari pedeci mai puțin, acesta-i sentimentul încercat de cei rămași pe picioare... Și când, în val-virtejul acesta de viață barbară și de răboitori oropsiți de ori-ce ideal, unul sau altul ajunge la vre-un imaginănar bine, la vre-un colț de verdeață adăpostitoare, la vre-un picur de apă sau la vre-un fruct de pom — se napustesc o droaie asupra-i, lupta de căni înverșunându-se îngrozitor...

Deodată, ca prin farmec, ca din senin — eată răsărînd un mîndru palat de mărgean, strălucitor în aur și-n diamant, împrejmuit de grădini împărătești și plîndî într'un raiu de belșug, încercat cu toate bunățile ce se pot imagina... Călătorii din pustiu, vînătorii lihnăști ai materiei, lupii flămînzii — se opresc estasiați un moment... Să fie fericirea visată de ei?... Cu siguranță!... Și reculeși, prînd noue puteri, se napustesc ca niște fiare înfuriate asupra palatului, să-l ia cu asalt... Intre ei, o luptă fioroasă în-

cepe... Fiecare încearcă să-l zdrobească pe celalalt, ca să ajungă mai ușor în palat... Însă e cu neputință... Palatul e zăvorât și ferecat prețutîndeni, ușii de fer uriașe țin toate înțăr... Ear' răsboirea călătorilor e înzădar... Leșuri peste leșuri se grămădesc, nici unul însă dintre cei rămași cu vieța nu răsbesc să triumfeze... La o clipă dată, pe când luptele-s mai sângeroase, urletele lupilor în chip de om mai fioroase — palatul se luminează ca de un soare magic și o irresistibilă putere nevăzută încremenește fără de veste pe asaltatorii desperați... Și atunci, chipuri de îngeri, zei și zeite într'aurie, cu fețe inspirate de aureola de foc, se arată-n ferestrele palatului și în cor divin cîntă ca din povești mulțime de joi:

„Nu-i acesta palatul căutat de voi, nenorociți călători... Acel palat nu există nicăiri, decât în bolnave trupuri de lut... Acesta-i palatul fericirii ideale! Cine vrea să-l albească, trebuie să aibă ideal, trebuie să iubească pe toți, ear' nu să se iubească pe sine, trebuie să muncească, să lupte, să sacrifice, să moară pentru ideal... Iubiți-vă între voi, creați-vă idealul — și palatul va fi al vostru de veci!”

Ca de cuvînt d-zeece, căntăciunii de pînă acum se pîndînd de năvalnicii fericitor... Ochi li-se deschid; mișcile li-se luminează; sufletul le revine din mormîntul rătăcirii oarb; trupul li-se înviorează... Au înțeles — sînt mîntuiți... Plîngînd de bucuria fericirii aflate — lupii se prefac oameni; se aruncă unul în brațele celuilalt; se împacă; se jură pe frățiate și iubire; jură: n ideal... Ear' atunci: palatul li-se deschide pe o clipă și acolo vîd minuni... Angerii, zeii și zeitele, sînt toți oameni ca și ei... Și chipurile lor aduc cu chipurile nemuritorilor lunei, cu chipurile luptătorilor pentru ideal, îngropați pe pămînt și uitai, înviați la cer și slăviți... Sînt chiar ei — eroi, martiri, învîțați, apostoli, ostași ai... lunei de ideal... Renăscuți, călătorii simțesc că de acum li-se începe viața adevărată; sărută fețele sfîntilor din palat; pe urmă, se reîntorc în lume, la lupta pentru ideal, cu dragostea de obște și cu sufletul regăsit... Și acum, pustul nu mai este... S'a prefăcut în frumoasă grădină de raiu!

Ce-i pustul?... Cine-s călătorii nefericiți?... Care-i palatul?... Care-i grădina de raiu?...?

Înțelegem cu toții povestea, doamnelor și domnilor. Pustul și pustia lume materialistă de azi... Nefericiții călători — noi toți... Palatul — fericirea ideală... Grădina de raiu — viața pentru ideal...

Și cât de potrivite par imaginile acestea în momentul sărbătoresc de astăzi, când ne-am întrunit ca la un semn cu dragă inimă și cu suflet cădat, ca să aducem întru noiștră de mediu materialist al vieții contemporane, avîrînd departe micile preocupări de trai și nemericoșii patimi lumești, uitînd de lutul din noi și aducînd-ne aminte de cîntea dumnezeiască a sufletului nostru, înfrîngînd apatie și teamă, micimea de suflet și nesocotirea de ideal, — numai în hainele astea festive ne găsim adunați astăzi, pentru a sărbători în pace și liniște ziua care a determinat pe măriștii noștri predecesori să-și sacrifice pacea și liniștea pentru binele de obște al neamului românesc... În templu, numai neprihăniți, la ideal, numai idealști putem-ne închina fără să profanam ca fariseii și fără să batjocorim ca vameșii...

Sfîntă și luminată zi de 3 Maiu! Cum și-am puté jertfi ție altfel, cum puté-re-am altfel tîmăia amintirii tale neperitoare — decât retrîind în suflute și-n inimi emoțiile sublime ale idealilor generației mîndre dela 48, decât evocînd memoriei noastre chipurile de sfînti ale apostolilor nemuritori ai poporului român, decât jurînd că nu numai vom preamări trecutul glorios, dar' mai ales vom urma învîțăturilor lui?...?

Istoricul zilei de 3 Maiu 1848, constituie însuși istoricul renașterii noastre naționale. Pe „Cămpia Libertății”, 40.000 de reprezentanți ai neamului românesc proclamă-ră-n acea vreme de aur libertatea românească, desrobirea Românilor din lanțurile robiei politice și din lanțurile robiei sufletești. Răzmași pe temelile noastre nestrămutate — iubirea de neam, credința cătră patrie, devotamentul pentru dinastie — poporul condus de adorații sei păstori sufletești se murtărise, sub puterea crucii, neam liber și voit de libertate.

Scurt și categoric — »Najiunea română s'a declarat și s'a proclamat de najiune de sine stătătoare și de parte întregitoare a Transilvaniei pe temelii libertății egale». Aceasta-i decisiunea monumentală a celebrei adunări de pe »Câmpia libertății», aceasta-i consacrară strălucită a idealității poporului român dela 1848!

În veacuri o mie — de suferințe nesfârșite, de sălbaticie împilări, de viață echivalentă cu o moarte vie, de chinuri supraomenești și de restriști cum nu mai găsești la vre-un alt popor — Românii de atunci au păstrat și au adunat în sufletul lor, fir de fir, fărâmiță de fărâmiță, o vigoare de idealism atât de uriașă, o energie de a realiza idealul atât de zguduitoare, încât a fost deajuns deslănțuirea ei de o clipă, de o zi, pentru ca să prăbușească din fundament o robie întreagă, pentru ca să înmormânteze pe veci un martiriu care părea etern, și pentru ca să clădească din temelii o nouă viață — viața adevărată, conștiința de sine — pe seama neamului românesc....

Mințile noastre, a s'ermanilor epigoni de astăzi, încremenesc de uimire și de admirație; sufletele noastre mici trebuie să se pătrundă de o profundă emoție, care le lărgeste și le umple de lumină și de idealitate; inimile noastre plâng de o nespusă bucurie — dacă ne putem gândi la măreția fără seamă manifestată prin actul epocal de pe Câmpia libertății; dacă cetim despre decisiunile splendide și despre decurgerea maiestooasă a mândrei adunări; dacă ne imaginăm fie și-n treacăt mișcarea uriașă de ridicare și de entuziasm a masselor române; dacă ne plâsum cu ochii sufletești scenele de sfântă inspirație ale apostolilor sute și ale credincioșilor mii de mii, cari s'au adunat în numele poporului român reînviat, ca să dea lumii întregi probă despre vrednicia și despre neafirmarea sa....

Curentul general de renaștere și de libertate, care străbătea până la noi, iobagii de veacuri multe împilați și schinjuți.... Ca de un cuvânt magic, poporul român s'a trezit viguros dintr'un somn letargic, asemănător veciniceii moarte, la un moment a fost în picioare, apostoli entuziaști au răsărit ca din pământ, cutrierând sate și orașe, munți și văi, ca să ducă pretutindenea vestea învierii, ca să propovăduiască tuturor duhul libertății, ca să verse-n toate sufletele dorul și voința de a birui....

Apostolii, apostolii!... Cari erau ei?... Și de unde răsăriră, când noi nici nu mai știam că am fi un popor în stare a da o generație de apostoli?... Cari erau apostolii?... Tinerimea, avangarda etern credincioasă a entuziasmului și a pornirilor de ideal; școala vecinică vie a cultului de ideale; armata totdeauna gata de luptă a neamurilor... Și de unde-au răsărit?... De pretutindenea... Și, din popor, din opinia... Tineri fără de musteți și profesori și preoți eșiți din școalele Blajului, dela academiile din Cluj și din Sibiu, dela școli din străinătate, dar' toți fii ai poporului, descendenți direcți din tărani, — 'gi-au luat adio dela studii și dela părinți, dela casă și dela masă, dela carieri și dela aspirații de viitor, toate sacrificându-le idealului de obște: »emancipăre națională a poporului român».

Idealismul cel mai curat, devotamentul cel mai cald, abnegația cea mai completă — iată singurele tălcuiri cari ne înlesnesc să înțelegem cum de în timpuri estrom de critice, în situații desprător de vitrege, c'un popor rob și stors de forțele sale cele mai bune, și mai ales într'un timp neînchipuit de scurt — s'a putut înfrunghia și s'a putut realiza în chip strălucit marea operă a renașterii noastre politice, a deșteptării noastre naționale, deservită la 3 Maiu 1848 pe »Câmpul libertății»!...

(Va urma).

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Știrile sosite ieri și azi anunță, că orașul Mafeking a fost eliberat de împresurare. Lupta, ce o au avut-o Burii cu oastea de eliberare engleză n'a fost decizătoare, astfel că Englezii n'au putut fi reținuți în cale. Burii, cari împresurau orașul s'au retras, înainte de-a sosi oastea engleză.

Mafeking-ul a fost împresurat începând din 16 Oct. a. tr. Atunci garnisoana i-se compunea din 2000 de combatanți, din care număr azi abia mai sânt în viață 900. Comandantul orașului a fost generalul Baden-Powel.

Din Londra se depeșează, că la sosirea vestei despre despresurare, locuitorii capitalei au fost cuprinși de o bucurie mare; pe case, în trăsuri, în tramvay-uri, pretutindenea erau arborate stindarde.

Pe strade e îndesuală uriașă; publicul cântă imnul englez și alte cântece patriotice.

Causa acestei bucurii extraordinare este, că prin despresurarea Mafeking-ului a dispărut și cel din urmă semn al pășirei ofensive a Burilor.

Din alte părți ale câmpului de răboiu sânt puține știri noi. În Trans-

vaal detașamentul lui Rundle se află lângă Clocolan. În Natal Buller a ocupat New-Castle.

Scopul misiunii Burilor la America, după o depeșă din Bruxella se poate considera de zădărnicit. Statele-Unite nu vor interveni.

Din toată lumea.

Din Italia.

Camera italiană a fost disolvată prin decret regal și pe 3 Iunie s'au ordonat noue alegeri. Causa disolvării este procederea minorității de-a se folosi într'una de obstrucție, ear' unii deputați au blamat instituția parlamentară prin purtarea lor. Guvernul vrea să facă cu ori-ce preț ordine, dar' întâiu va face, prin nouele alegeri, apel la țeară, cerând manifestarea opiniei publice asupra procedurii sale.

Goană contra creștinilor.

»Times» e informat din Peking, că de curând s'a făcut în China o goană mare contra creștinilor. Între Peking și Pakingfu s'au comis mari escese; vre-o 70 de Chinezii încreștinați au fost omorâți; unii au fost arși de vii. Guvernul Chinei are o atitudine pasivă față de aceste turburări.

Rusia și Corea.

Între Rusia și Corea se vor încheia în curând două tratate. Conform unuia guvernul corean acordă Rusiei, în portul Masanpho, un teren care va sluji drept deposit de carbuni, după al doilea tratat Rusia se angajează să nu dobândească nici-odată terenuri în insula Kejodo sau în împrejurimi. Corea se mai angajează să nu vândă alte terenuri nici unei alte puteri.

„Nisuințe valahe“.

Sub titlul acesta publică o fițiucă din Cluj următoarele bazaconii:

»Comitetul secret al juriștilor valahi din Ungaria, care îndeplinește lucrările pregătitoare pentru congresul internațional studențesc din anul acesta, care se va ține în curând la Paris, — în parte 'și-a terminat deja lucrările.

Planul hotărât al comitetului e să aranjeze în Paris o demonstrație monstră contra maghiarimei. Aceasta vrea să fie revanșă pentru rușinoasa lor neascultare în congresul dela Turin, care pe elementele mai turbulente ale Daco-Românilor le înțelege la acțiune mai energetică și acum le îndemnă, ca cel puțin pe »frații» Francezi să-i convingă despre afirmativa corectitate a punctelor lor de vedere.

Acastă mișcare e spriginită materialicește așa zicând de întreagă inteligența română. Deja de un an și jumătate se aranjează în regiunile valahe diferite reprezentățiuni de diletanți, picnicuri, maiialuri etc. cu scopuri tainice, și venitul curat al acestora l-au întrebuințat tot spre scopurile deputațiunii ce e a se trimite la Paris. Au publicat broșuri în limba valahă, franceză, italiană și germană, în cari se cuprindeau cele mai flagrante atacuri contra »hegemoniei» maghiare. Cheltuielile ce s'au recerut la acestea, le-au acoperit din bani colectați publice — chiar și din România.

Sprigin morală au primit, domnișorii, din activitatea intensivă a agitatorilor daco-români de frunte (elökölök dakó-román agitatorok). Drept cap al conducerii spirituale la această mișcare se poate considera Lucaciu, popa din Șișești, martirul de profesie și omul ce stă în vie cunoștință cu temnițele ungurești. Afară de el mai ales politicieni bucureșteni au fost aceia cari — deși în secret — au promovat în iminentă măsură nisuințele studenților. Chiar și spiritualiter deja difinitiv neputinciosul Urechii Insuși, — care din prilejul a tot felul de conferențe de pace și interparlamentare figurează drept staroste al Valahilor, — s'a pus în contact cu neocopiții tineri.

Novacovici, cunoscutul student jurist, — care din Orade a fost espulsat, și care fiind părtaș activ în afacerea Iancu decursă nu de mult, a căpătat pedeapsă de câteva săptămâni de temniță, numai înainte cu câteva zile să reînțoarse din București, unde se duse. Că ce a isprăvit acolo, deocamdată se ține în cel mai strict secret; atâta însă e sigur, că juriști valahi din Ungaria, Transilvania și România vor procedea solidar, și numărul membrilor deputațiunii ce va avea să meargă la Paris va fi mai mult de o sută.

Atâta ni-a succes — pe basa informațiilor noastre esacte — se aflăm.

Recomandăm pe domnișorii în binevoitoarea atenție a procurorilor.

Orj doară agitațiunile de felul acesta încă formează vre-un punct cardinal în pactul dela Brașov?.

Așa scrie patriotica și bânffysta din Cluj; și ca să se vadă cât de esacte sânt informațiile ei, ajunge să spunem, că dl Novacovici n'a fost în București, prin urmare n'a putut pune acolo la cale nici o conspirațiune în contra »statului unitar maghiar».

Dar' n'ar fi maghiară fițiuca dacă n'ar trăi din — minciuni. Zi-i deci gazetă maghiară și las-o în știrea — alăua.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

21 Maiu.

1848. Preotul român din Careii - mari, Moise Noac este pus în prisoare. — Românii neuniți, intrunși în Pesta cer despărțirea ierarhică de către Sârbi, desaproabă de Raiacici și se declară prieteni ai Maghiarilor.

1849.

Împăratul Franciso Iosif și Tarul Nicolae I. se întâlnesc în Varșovia și stabilesc planul de luptă contra rebelilor. — Görgei ocupă cetatea Buda.

1872.

† Iulian Grozescu, scriitor bănățean (n. 20 Iunie 1839).

22 Maiu.

1849. În cetatea din Alba-Iulia se ține consiliu belic și se hotărăște, ca ostașii lui Axente să facă o erupțiune din cetate, ca să se distingă (? De fapt comandantul cetății vrea să se scape de Românii, fiindcă se teme de ei, să nu se facă stăpâni pe cetate).

1879.

Legea despre introducerea limbii maghiare în școalele populare.

DIN BUCOVINA.

Agitația »gubernamentalilor». — Urmărire împăcării. — A 20-a școală rutenisată.

Cernăuți, 18 Maiu n.

Deputații gubernamentali desvoaltă o activitate febrilă, ca să influențeze public în direcția lor. Luni (14 Maiu) s'a ținut o adunare de vre-o 50 de persoane, cari au fost cu puține excepții toți aderenții ai direcției atinaționale. S'au cetit condițiile »pactului», care conține pe lângă punctele deja cunoscute încă și mai multe puncte secrete relativ la purtarea tricolorului național, la adunările preoților și altele. În contra unui postulat al deputaților români, cari cer germanizarea claselor române dela gimnasiul din Suceava, s'a pronunțat dl Constantin Hormuzachi, susținând punctul de vedere național; el a zis, că poporul român dorește un învățământ național, că nu e înțeles cu postulatul deputaților și că din contra ar dori introducerea limbii de propunere română și la clasele superioare ale acestui gimnasiu, susținut din fundul religionar. Opinia dlui Hormuzachi n'a aflat aderenți în această adunare de cosmopoliti, cari în fine au votat încredere deputaților, se înțelege, în contra protestului puținilor naționaliști.

Vineri (18 Maiu) s'a ținut a doua adunare, cercetată aproape exclusiv de oportuniști. A participat și cunoscutul preot Zacharie Voronca, cel care în Octombrie 1899 n'a subscris rezoluțiunile cunoscute ale preoților români și care apoi a început o campanie publicistică antinațională în înțelegere cu bar. Bourguignon în ziarul »Bukovinaer Nachrichten», organul coaliției antiromânești.

Au vorbit mulți oratori în contra ziarului român »Desleptarea», în contra ziaristicii din Ardeal și din România, care a fost numită »scârboasă», în contra »ardelenismului» și în contra »naționalismului hipertrofic» și alte de acest soi.

În fine s'a hotărât edarea unui ziar gubernamental scris în limba română, spre a înăduși mișcarea națională, care începe a se manifesta în urma nemulțumirei produse prin »pactul» cunoscut.

Va succede oare așa o încercare? Vom vedea cine va fi mai tare, cei cari susțin principiul cosmopolit, sau cei naționali.

În scurt timp lămurirea va fi deplină.

Dela anul 1895 înceace a început o campanie tristă în contra școalelor noastre române; în acest restimp 17 școli române au fost prefăcute în școli curat rutenesti. În timpul din urmă nu s'au mai întemplat astfel de casuri, abia până după încheierea faimosului pact al deputaților noștri cu guvernul.

Acum campania a reînceput, săptemăna trecută s'a înființat o școală rutenă între Români în Milsanși; în 18 Maiu a urmat rutenizarea școlii din importanta comună română Mihalea; astăzi (18 Maiu) cetim în oficioasa »Czeronowitz Zeitung» că în școala din Costești s'a eliminat limba de propunere română, prefăcându-se școală curat rutenă. Chiar și după recensământul oficial (care-l privim ca tendențios în favorul Rutenilor) locuiesc în comuna

Costești 1193 Români și numai 925 Ruteni. Aceste cifre ne dispensează de ori-și-ce comentariu. Până unde se meargă oare aceasta? Ce ne folosește un inspector școlar, dacă 'i-se restrânge pe zi ce merge cercul de activitate? Putem noi suferi, ca acest proces de rutenizare să ajungă până la hotarele țerei!?

Trei Maiu.

»Unirea» publică în numărul de ieri un remarcabil prim-articol despre trei Maiu, terminându-l astfel:

»Ziua de 3 Maiu a fost mai înainte vreme sărbătoare națională, ear' astăzi e prilej de tristețe. Vedem isbitoarea deosebire dintre spiritul de jertfă al părinților noștri și dintre spiritul egoist al nostru, care nu e în stare de a se ridica la acțiuni solidare de interes general. Vedem bucuria întipărită pe fețele părinților tresăriți din somnul sclăviei, și ne cuprind serioase îngrijiri, când simțim, că același somn fatal se pregătește să-și întindă de nou omoritoarele aripi peste neamul nostru. Vedem sărbătoarea deodată schimbată în zi de mustrare: cum erau părinții noștri, și cum ar fi să fim noi!

Să nu ne supere aceste constatări. Ori-cât de puțin măgulitoare, ne pot fi de mare folos pentru viitor. Căci cunoașterea puterilor și slăbiciunilor proprii este cea dintăiu cerință a unui neam cu aspirații de viitor.

Puterile nu ni-le cunoaștem. Se poate că nici nu avem.

Slăbiciunile însă da; aceste le recunoaștem cel puțin astăzi, când e așa de mare contrastul între trecutul istoric și — prezent.

În strălucirea ei de luceafăr, 3/15 Maiu își revarsă lumina asupra noastră, ca să ne vedem mai bine slăbiciunea și neputința.

Înțelegem atunci, că e păcat a ne mai amăgi cu frase goale și avem datorință, ca purcezend din recunoașterea stărei noastre de decadentă politică, să ne punem pe lucru, până nu-i târzfu.

Strălucește deasupra capetelor noastre, nemuritor luceafăr, arată-ne greșele și revarsă în trupurile noastre amorțite căldura juruinței părinților noștri: »Nu voui încerca să asupresă pe nimenea, dar' nici nu voui suferi să ne asupresă nimenea!»

Scrisori din Sârbia.

Belgrad, 26 Aprilie v.

Înainte de Paști am sosit din Sârbia la București, unde am petrecut Paștile între ai mei și unde printre altele zilnic am cetit multe și mărunte, în coloanele a 2 ziare din capitala română, scrise probabil de oameni dornici de a ponegi totul, dar' absolut totul fără măcar o excepție, ca să se vază și mai bine reuțetea și invidia ce-i conduce.

Am plecat din București toamai în ziua când apărase un alt articol, cu o mulțime de ataouri în contra directorului liceului român din Bitolia, articol în care se descria în colorile cele mai negre liceul și internatul român.

La 17 Aprilie sosind la Salonice am rămas o zi anume să vizitez școala comercială din acel oraș. Care îmi fu mirarea când am văzut totul contrar celor scrise prin jurnale. În ziua de 22 Aprilie coborându-mă din Moloviște la Bitolia am voit să vizitez și liceul român din Bitolia.

Mă duc în cartierul unde știam de acum 6 ani că era instalat liceul, bat la ușă și nici un răspuns. Un băiețandru, fost elev al liceului român, îmi spune, »s'a mutat, dele, de acolo școala română în casele cele mari ale fraților Cioca. Dacă voiți vă conduc eu».

Pe drum îmi spune cum el din cauza miserilor ce a suferit la liceu, cât și din cauza relei întrețineri de acum 3 ani s'a retras dela școală. Oprindu-se în fața unui edificiu mare, îmi spune că »ac e școala».

Aruncând ochii în sus într'adevăr am găsit firma frumoasă »Liceul român». Un portar albanez mă oprește spunând că trebuie să mă anunț și sunând clopotul a chemat pedagogul de serviciu, care m'a condus în cancelaria liceului, unde erau o parte din profesori, cu cari am făcut cunoștință. Pedagogul m'a condus apoi în cancelaria directorului, unde am găsit pe dl Dr. Pucerea, directorul liceului, lucrând cu dl Vangheli Constantinescu, secretarul liceului.

Ei bine, n'am fost nici-odată așa emoționat și totdeodată indignat, vând că sânt oameni numiți »Români», cari spre a-și ajunge scopurile proprii nu țin cont de nimic, nici de patrie, nici de neam, absolut de nimic.

M'am adresat directorului Pucerea zicând: »Bine, dele Dr., care e cauza că prin București circulă svonuri fel de fel; ziarele te atacă că n'ai făcut nimic din

îmbunătățirile proiectate? Am auzit și cetit că n'ai făcut uniforma elevilor, ce e adevărat din toate acestea?»

Foarte amabil Dr. Pucerea 'mi-a spus:

»Dle Paligora, pentru cine se fac îmbunătățirile deja ei le ved cu ochii. N'am să dau cont decât celor cari m'au trimis aci și nu cu jurnale, ci cu fapte reale».

Ear' Românii buni ca și d-voastră alarmați de tot ce răuvoitorii colportază, veți fi și mai satisfăcuți când veți vedea cu totul alta de ceea-ce calumniatorii scriu prin jurnale și, atunci voui ave ca apărători pe bunii Români și faptele mele contra acelor cari n'au nimic sfânt în ei, ci numai intriga și calumnia.

Dar' fiindcă m'ați întrebat de uniformă, eată-o, — și întinzându-mi un tablou am văzut pe toți elevii fotografiați în uniformă, p'arcă erau niște angerași. — Ear' pentru rest, dele Paligora, se mergem să le vezi cu ochii.

Într'adevăr m'a condus în toate clasele, unde am rămas uimit de curățenia exemplară. Condiții de clase disciplinare, condiții de clase ale șefilor de clase, liste disciplinare ale pedagogilor onorifici din fiecare clasă, pe păreții claselor desemnuri în ulei și creion admirabile, pupitre frumoase. Ear' în clasa a III-a, o sală mare, am văzut 3 dulapuri frumoase pline cu cărți cu inscripțiile Societatea literară Bolintineanu, pe alta Biblioteca Trandafir Djuvara, și după vizitarea lor 'mi-a explicat că acolo fiind sala mare se fac în toate Duminicile ședințe literare ale elevilor, unde asistă și profesorii cu familiile și alți Români.

Conferențele sânt presidate de dl Vanca, un Român transilvănean, eminent profesor de l. latină, după declarația dlui Dr. Pucerea fala liceului.

Trecând în sufragerie am văzut un aranjament ca la cel mai bun birt, cu liste de mâncare abundante.

Am vizitat și bucătăria, unde aceeași curățenie predomina. Vând pe masă vre-o 18 miei, am întrebat de curiositate ce e cu atâția miei? Dl Pucerea 'mi-a spus cum proiectase că a 2-a zi fiind Sfântul George, elevii o să facă o excursie la comuna Magarova și Ternova, unde este hramul mănăstirii și acolo să iee masa în pădure.

De acolo am vizitat interfațatul foarte bine aranjat cu paturi de fer; curățenie pretutindeni, și întrebând pe dl Dr. cine stă la internat, 'mi-a spus că actualmente dl Coe Adam.

După-ce am vizitat în fine totul, dl Dr. Pucerea 'mi-a propus să stau și a doua zi, să ved băieții în uniformă, dar' 'i-am mulțumit, căci trebuia să plec în sat.

A doua zi des de dimineață eșind din Bitolia călare, să plec în sat, ved un șir de peste 150 de elevi îmbrăcați într'o uniformă militărească foarte drăguță. Mă dau jos de pe cal și stând la o parte am așteptat să treacă tot șirul, când la urmă veniau 2 domni. Era dl Coe Adam, directorul internatului și un tânăr Taseu Pucerea, fratele directorului și profesor la liceu, companiați de un Albanez și un domn Nibi, pedagog. Luându-ne cu vorba, la un moment dat am renunțat de a merge pentru ceea zi la Moloviște și m'am decis să petrec cu acei șoimi de munte ziua Sfântului George; și cu toate-ă aveam cal, am umblat pe jos, căci dl Coe Adam și Taseu Pucerea spre a încuraja pe elevii mergeau pe jos deși era un drum pe peste 2 ore.

Ajunși în prima comună, toată lumea care mergea la biserică se oprea în drum mirându-se și esclamând: »Bre! al dracului Români; merg înainte de vre-o 2 ani ca vulturul pe pradă!»

Ajungând la rîul care desparte Magarova de Ternova, toți notabilii români, institutoarele și institutorii au salutat și strigăte pe elevi și împreună am plecat la mănăstirea Sf. George, unde slujba bisericeii nefind terminată, elevii au stat în coridor, căci biserica era plină de lume. După serviciu s'au suit elevii pe o colină unde au intonat imnul Sultanului și mii de strigăte cu »Trăiască Sultanul» au eșit din toate piepturile asistenților.

După 1/2 de oră a sosit și cea mai mare parte din profesorii liceului, care călare, care cu trăsura, în care și Dr. Pucerea, directorul liceului. Au fost primiți cu »trăiască». Era un entuziasm de necesaris. Am trimis la Bitolia om de a chemat pe un fotograf care a fotografiat în grup pe elevii liceului pe banii mei.

La prânz elevii au stat la masă în livada mănăstirii, care ni-a fost pusă la dispoziție de către eforii, cari s'au purtat cât se poate de nobil, cu toate-ă directorul școlii grecești ordonase să ne închiză porțile și să nu ne primească. Toată comuna era în febrere; Românii fălindu-se cu elevii în uniformă, ear' grecomanii făcând parte observări reuțăcioase, parte semne că ar vrea să se declare cu trup și suflet aparținători școlii române. Spre seară au eșit cu toții de ne-au petrecut până afară din comună unde un: Ura, trăiască frații Români, trăiască nepotul macedonean Take Ionescu a răsunit valea rîului.

În corpore și toți pe jos am plecat la Bitolia.

Triion Paligora, comerciant în Belgrad, Român din Maloviște (Macedonia).

Cronica zilei.

Sibiu, 21 Maiu n. 1900.

Memento al 24. Maiu: Desparjământul 'Carei Eriu' al reun. inv. gr.-cat. adunare generală în Vezend.

26 Maiu: 'Progresul', societatea diletanților români din Făgăraș, adunare generală.

27 Maiu: Desparjământul Morlaca și reun. inv. gr.-cat. adunare generală în Morlaca. — Maioul studenților din Năsăud. — Maioul pompierilor din Burgard. — Licitațiune pentru darrea în arândă a morilor comunale din Tăl-măcel.

3 Maiu în Blaj. Mare primejdie pe biata 'magyar haza'. În Blaj soarele zilei de 3 Maiu și-a aruncat primele raze pe patru superbe stindarde tricolore, pe cari boarea de dimineață le alina gîngăș în amintirea zilei de 3/15 Maiu 1848. Un stindard era arborat pe 'peatra libertății', al doilea la crucea din deal, al treilea în virtul unui puternic stejar din marginea pădurei 'Mișca', ear' al patrulea în mijlocul lacului 'Chereteu'. Pe cel de la cruce era scris '1848 3/V.'. Poporul din Blaj mic și mare, bătrâni și tineri, îndată după vestirea minuei a plecat ca în evlavioasă procesiune afară la câmp să admire frumuseța stindardelor, să binecuvinte în cugetul seou pe fericitul necunoscut, care în butul pazei strașnice a celor impenși a isbuit peste noapte să arboreze stindardele și astfel să deie semn, că românimea nu 'robi-a uitat de ziua sfântă, când lanțurile robiei au fost scuturate de jărământul celor 40.000 de pe 'Câmpul libertății', și că ori-cât s'ar trudi sibirii noului sistem de impilare, focul sacru nu s'a stins încă din pieptul Româniului..

Mângăierea Românilor blăjeni însă nu a durat mult, corbii treziiți din buimăcirea au început crocnănitul 'atențatului' și 'tradăreii', și impenși au luat jos stindardele și le-au confiscat, afară de unul, cel din mijlocul lacului, la care nu puteau pătrunde așa ușor. Acesta, stingherit de frații sei prin mâniele sacrilige, timp de 32 ore fălăia de adierea vîntului, vestind el singur sfîntinea zilei și jelindu-se de răpirea fraților sei. În urmă cei cari tremură la vederea acestor nevinovate culori ca pectosul de varga nemesei, au aflat totuși chip și modru să pătrundă până la el și să confişe pe pe acesta. Astfel el și stindardele, clenodiu sfînt al Românilor din patru unghiuri, fură confiscate în Blaj, pentru-ca 'magyar haza' să fie de nou mîntuită... Ear' nespălatele tună și fulgeră contra 'gyalazatos merénylet' a magyar haza ellen' și strigă după procuror, însinuând cu perfidă cutezanță, că la asemenea 'tradări' se dă învățatură din aula metropolitană... ca-și-când ar fi lipsă de anume îndemn și învățatură să-și iubești ce e al tău..

Trăească Blajul! Ave ție necunoscutule, care puseși acolo aceste stindarde!

Rațiociniile comitatului Sibiu pe anul 1899 fiind censurate și aprobate în ședința din 18 Maiu a comitetului municipal permanent, sînt espuse spre vedere publică în biroul oficiului de comptabilitate al comitatului, unde fiecare poate lua privire în ele în cursul orelor de oficiu. Conform legii, vor fi espuse timp de 15 zile, adică până la 2 Iunie.

Răspunsul Metropolitanului. Adunarea generală a învătătorilor gr.-catolici, ținută în Pomii, la 7 Maiu st. n., trimise telegramă de omaj și felicitare metropolitanului din Blaj și episcopului Pavel în Oradea-mare. La această telegramă metropolitanul a trimis următorul răspuns:

Nru 2464—1900. Onoratului oficiu parohial gr.-cat. în Pomii, Domnului Alexiu Pop, preedintelem Reuniunii învătătorilor din ședința ținută în Pomii ieri mi-a tramis un telegram din incidental iubileului ducentenariu al s. uniri. După-ce nu a indicat, unde să-i transmit răspunsul, frașeose recerc oficiu parohial, se binevoiescă a aduce la cunoștința celui Domn Președinte, că Noi omagiul docenților acelei reuniuni l'am primit cu bucuria simțimintă și reuniunii fi mulțumim de parțimintele căldurose și fi dorim dela Dumnezeeu prosperitate stătornică, din animă împărășind fiesce căruia membru al reuniunii binecuvîntarea Năstra Archiepiscopescă. Blajul în 8 Maiu st. n. 1900. bine voituriu Victor Mihály mpr. metropolitanul de Alba-Iulia.

La concertul și petrecerea dată din prilejul acestei adunări s'au incasat 127 cor. 40 bani, rezultând un venit curat de 29 cor. 22 bani, care s'a adaus la 'fondul pentru premiarea învătătorilor', care dispune deja de 162 cor. 43 bani. Suprasolvrul au intrat dela domni: Nicolau Ujfalussy 10 cor.; Gheorgiu Achim 5 cor.; Michail Ghiritti 5 cor.; Alexandru Ștef 2 cor.; Ludovic Rodăș 2 cor.; Gavril Barbul, Victor Nyilvan și Augustin Dragoș, câte 1 cor. 50 bani; Constantin Luociu 50 bani.

† Lucreția Poruțiu n. Iana, soția protopopului gr.-cat. Victor Poruțiu din Oravița, a răposat Marți (15 Maiu) în etate de 30 ani și în al 12-lea an de căsătorie.

† Grigorie Lázár, vicepresidentul camerei comerciale din Brașov, a răposat Vineri seara (18 Maiu). Inmormentarea i-s'a făcut ieri în cimitierul bisericelii rom.-catolice.

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu a donat membrilor ei din Fofeldea o vișea de rassă curată 'Pinzgau'. Mercuri (16 Maiu) membrii Reuniunii (9 inși) chemați fiind la primărie prin notarul Toma Pernu, s'a făcut sortirea, eșind din urmă numele membrului Petru Sopa nr. 36, care a primit în posesie vișeaua pe lângă condițiunile cuprinse în contractul de învoire: s'o îngrijească bine, s'o țină de prăsilă, s'o lase la taur de rassă curată 'Pinzgau' și primul vițel sănătos s'o-l pună la dispoziția comitetului, s'o-l a dăruie altui membru al Reuniunii. Vișeaua a fost cumpărată de comitet la virstă de cinci săptămâni, cu 100 coroane. Se observă, că proprietarul D. Cordescu, comuna politică și cea bisericăscă, asemenea membru al Reuniunii, nereflectând la vișeauă, sortirea s'a făcut numai între membrii țărani.

Paroch în Măgina, tractul Albe-Iulie, a fost ales cu unanimitate de voturi clericul absolut Candin Suciu. Alegerea s'a făcut în sinodul parohial ținut Duminecă (13 Maiu).

Fapte creștinești. Proprietarul Ioan Anghel din Alba-Iulia a donat bisericelii din Hepria o Evanghelie în preț de 25 coroane. Comitetul parohial mulțumeste și pe această cale dlui Anghel pentru fapta lui creștinească.

Pentru biblioteca 'Reuniunii socialilor români din Sibiu' a binevoit a ne dăruie dl Petru Pipos, jude de tabiir. În pensiuie, în amintirea fiului seu Iuliu Pipos, fost vicenotar la tribunalul de aici, următoarele cărți: 'Fisica' pentru școalele populare (de E. Chirilă, 'Albina', revistă populară (București) nri 1—11, 14, 15 din 1898 și nri 12—22 din 1899; 'Gramatica română' partea a II-a de V. Măndrean; 'Computul în școala populară', manual pentru învățătorii nri 1—11, 14, 15 din 1898 și nri 3—12 din 1887; 'Familia' pro 1871 cu explicațiunile nrilor 23, 24, 25 și 44 completă, aceeași pro 1872 afară de nrii 12—19, 34—38 completă, pro 1873 completă, pro 1874 afară de nr. 27, 39 și 46 completă, pro 1875, 1877 și 1878 necomplete; 'Transilvania' pro 1868 și 1869; 'Novele', de Iosif Vulcan; 'Povești din popor', de I. P. Reteganul și mai multe cărți didactice; d-șoara O. Orghidan, profesoară în București ni-a dăruie revista enciclopedică populară 'Albina' anul I, cu lipsa numerilor 41, 42 și 46 și anul al II-lea cu lipsa nrilor 25, 40—47, 51 și 52 completă.

Îndrăznim a aduce cele mai sincere mulțumite ale Reuniunii noastre acestor marinimoși spriginitori și amici ai dezvoltării culturale a țării noastre de mijloc.

Din ședința comitetului 'Reuniunii socialilor români din Sibiu', ținută la 17 Maiu n. 1900. V. Tordășianu, preș. G. Poponea, notar.

200 deputați incompatibili. Socialiștii au compus o listă de 200 deputați dietali, cari pe lângă adunarea poartă oficii ori stau față de guvern în raport de afaceri incompatibile cu poziția de deputat dietal. Despre toți acestia vor face din cas în cas înștiințare la presidential dietei.

Și-a tăiat limba. Soția de 51 ani a croitorului György Ignăcz din Cluj, când era numai singură în casă a luat cuțitul și și-a tăiat limba și brațele. Când a sosit această șofa ei era scaldată în sânge. Era turburată la mînte nenorocita.

Pagubele înghețului de Maiu. La ministerul de agricultură au sosit în 17 Maiu următoarele rapoarte telegrafice despre pagube cauzate prin frigul din săptămîna trecută: În ținuturile Băii-spie (cercul Băii-mari, comitatul Sămar) a fost în 15 Maiu îngheț și tempestate împreună cu grindină, făcînd mari pagube în pometați, în plantațiunile de grădină și de sapa și în vii. În Selagiu în cercul Crasnei în 16 Maiu a bătut timp de cinci minute grindină în mărimea boabelor de mazăre, ear' în hotarul comunei Szerecsen-Köszeg din cercul Simleului a bătut grindină în mărimea nucilor. În cercul Caransebeșului (comitatul Caraș-Severin) a bătut grindină în 16 Maiu; multe comune au încordat pagube foarte considerabile. În cercul Vîrșeșului (comitatul Timiș) în 15 Maiu între orele 4—6 a bătut grindină în patru rânduri, făcînd mari pagube mai ales în vii. În cercul Periamos (comitatul Torontal) în 16 Maiu a bătut grindină în mărimea ouălor de vrăbie timp de cinsprezece minute. Pagubele sînt foarte însemnate. În cercul Staraves (Szepes-Ófalva, comitatul Zips) în 15 Maiu a căzut brumă și a fost puțin îngheț.

Sălbătécirea moravurilor. Feciorii Anton și Andreiu ai lui Petru Bianga din Itău, urându-li-se să aștepte moartea bătrănilui pentru a-i moșteni averea, s'au înțeles să-l ucidă. Cel mai mic, Anton, Mercuri seara mergînd acasă cam turmentat, a cerut dela tatăl-seu să-i deie de cină carne. Bătrănil 'i-a răspuns, că nu este carne la casă, la ce feciorul cel mai mare a zis fratele seu: — Acum omoară-l pe bătrănil.

Anton a luat un cuțit de culină și a spintecat pînțecul tatălui seu. Ucigașul a fost răstecat, ear' bătrănil a rămas luptându-se cu moartea.

Îngropat de viu. În comuna Baglasalja (în părțile nordice ale Ungariei) Dumineca trecută a fost inmormentat inspectorul de mine Krauss. Două zile și jumătate trecuseră dela inmormentare, când un bătrănil pensionat umblînd prin cimitir s'a pus să se odihnească, tocmai pe mormântul lui Krauss. Deodată numai aude ceva mișcare în mormânt. Sare îngrozit și aleargă în sat, vestind că 'Krauss se mișcă în mormânt'. Au alergat toți în ruptul capului și au desgroptat mormântul. Krauss trăia încă, dar' era grozav de sgîriat și sîngerat: în neputințele sale, își smulse barba și se sgăriase și mușcase oribil. În această stare înfiorătoare a fost dus în spital.

La preparandia de fete, condusă de călugărițele misericordiane din Sibiu, au absolvat anul acesta cursul al IV-lea 29 eleve, între cari și d-șoarele române Eugenia Burelosa, Cornelia și Maria Muciu și Aurelia Stoica. Esamenul de calificățiune se va ține în luna viitoare.

La Abonament lunar pentru Maiu st. vechu invită Administrația ziarului 'TRIBUNA' Din public.*

Mulțumită publică. Nepermițîndu-mi starea sănătății zdruncinate a mulțumii fiecăruia particular, rog pe toți amicii, cunoscuții și rudeniile, cari din incidental decedăreii neuitatei mele soții Laura, în-tîmplată la 13 I. tr., în nenorocirea mea au grăbit să-mi aline durerea prin esprimăriuie condolențelor lor, — să binevoiască a primi pe această cale sincera-mi mulțumită. Bicaz (comit. Ciuc), la 16 Maiu n. 1900. IOAN URZICEAN.

* Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie. 'Ilustratele Iancu' Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoșează într'un peisaj cimitierul din Tebea. Pe aceasta se mai ceteș și niște versuri potrivite din Sion: Mii de mii de ani de-or trece De amar și de nevoi, N'or pute că se înecă Suvenirile din noi. A doua ilustrată ne reprezintă 'Goronul lui Horia'. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular. Amîndouă ilustratele sînt lucrute cu fineț adevărat artistică. De aici încolo deci să tolosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales 'ilustratele Iancu', din cari vor mai ura o serie întregă. 'Insula morțior' novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bărcăanu, profesor în Brașov. Preț 50 bani. Sărbătorile la Români, studiu etnografic de Sim. Fl. Marian, membru al Academiiei din Suceava, profesor la gimnaziul gr.-or, din Suceava; vol. II. Păresemile. Tipărit în Institutul de arte grafice în București, stradă Doamnei nr. 16. Editura Academiei Române. Preț 3 lei.

'Lupta pentru drept'. — Voci de presă. — 'Dreptatea'.

'...Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire. 'Lupta pentru drept' e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă seria avantaajului de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemșec, ediție apărută cu un an înainte morței lui Ihering, care a supus unora morței lui, care înlocuiesc stilul științific greoiu în făntăia ediției cu un stil mai ușor, accesibil și celor nespecialiști în materie de drept.

'Fovestea priveghitorei', după 'Înșiră-te Mărgărite', de I. Manliu. Estras din publicațiunea 'Lui Titu Măiorescu, Omagiu'. București, stabilimentul grafic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Preț 25 bani.

Istoria legii noue, scrisă de Dr. Victor Szmigelski; tom. II. Isus ca preot (cu aprobarea Preavenatului ordinariat metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. 'Istoria legii noue' formează a doua parte din opul 'Istoria revelățiunii dumezești' al dlui Szmigelski. Volumul acum apărut costă 3 cor. 40 bani. Venitul realizat din vînzarea opului e menit pentru formarea unui fond provincial pentru salarizarea proefilor și învătătorilor. Se poate procura dela autor în Blaj (Balázsfalva).

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmigelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului archidieceșan din Blaj. Editura autorului. Preț 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al proefilor și învătătorilor

Table with financial data including interest rates and exchange rates. Columns include 'Renta de aur', 'Impunatunul căilor ferate', 'Bonuri rurale', etc. Values range from 97.40 to 242.70.

Politica noastră națională. Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor: — Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnasial. Ploiești, Tipografia. 'Democratul', 1899. Format 8° mare, 160 paginule. Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl Raica, e menit pentru lumea politică, din România, dar nu enunocire pe privește foarte mult, dacă nu deslucure în lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbăților nostri, cari se interesează de politica țării. În marea s'ă sfîșit, politică națională, care nici astăzi nu s'a scris, dl Raica aruncă prin studiul seu o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Sosiți în Sibiu. La 21 Maiu n. 100. Hotel 'Impăratul Romanilor': Fiala, vicecolonel din Cluj; Endre, inspector de postă din Budapesta; Dr. Dalmay, căpitan-auditor din Cluj; Colianu, căpitan din Făgăraș; Boruszszak, locotenent din Brunn; Hartmann, sergent-major din Odlea; Truța, avocat din Arad; Tizia, director de teatru din Cinci-biserici; Freiss, ospătar din Vlădeni; Rossler din Făgăraș; Böhmerwald din Cluj; Pissenberger din Viena; comercianți; Abraham, proprietar din Sighișoara; Becker, colonel din Viena; Dr. Rosenberg, avocat din Făgăraș; Bartok, privatier din Sighișoara; Vlaicu, director, Voinea, protopop, din Brașov. Hotel 'Neurivier': Hubischta, căpitan din Budapesta; Lendwyr, protopretor din Sighișoara. Hotel 'Meltzer': Irtel, antreprenor din Charlotenburg; Breier din Charlotenburg, Prachak din Alba-Iulia, economi; Șagău, protopop din Reghin; Mășescu, Bieber, proprietar din Orăștie; Mayer, magistrul postal din Sămbăta; Dr. Moldovan, medic din Arpașul-inferior; Schmidt, veldjor din București; Wächter, comerciant din Hnedoara; Christian, învătător din Berivoi. Hotel 'Habermann': Cristina, căpitan din Dolna-Turla; Schmidt, ospătar, Goldschmid econom, din Șercaia.

Table titled 'Cursul pieței din Sibiu' showing market rates for various currencies and goods. Columns include 'Hărțe-monetă română', 'Lire turcești', 'Imperial (15 R. aur)', etc.

Table titled 'Bursa de Budapesta' showing exchange rates and financial data for Budapest. Columns include 'Renta de aur ung. 4%', 'Impunatunul căilor ferate ung.', etc.

Table titled 'Bursa de Viena' showing exchange rates and financial data for Vienna. Columns include 'Renta de aur 4%', 'Impunatunul căilor ferate ung.', etc.

Table titled 'Bursa de București' showing exchange rates and financial data for Bucharest. Columns include '5% Renta perpetuă', 'Fonc. rur.', etc.

Pentru redacția și editura responsabilă: Andreiu Bărcănu, Proprietar: Pentru 'Tipografia', societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Seson de primăvară și de vară 1900.

Stofe veritabile de Brünn.

Un cupon în lungime de **3.10 m.**, dând un complet rind de haine bărbătești (roc, pantaloni, vestă) costă numai

fl. 2 75, 3.70, 4 80 din bună	} lână de oală
" 6.— și 6.90 din mai bună	
" 7.74, din fină	
" 8.65 din mai fină	
" 10.— din cea mai fină	

Un cupon pentru un rind de haine negre de salon fl. 10.—, cum și stofe de par-desiu, postav de turiști, cele mai fine sorte de camgarn etc. etc. trimite pe prețurile de fabrică depositul de fabricate foarte bine cunoscut ca real și solid

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. — Furnisarea conform mustrelor garantată. Avantajii clientelei private la comandarea stofei direct dela firma de mai sus la locul fabricii, sunt foarte însemnate.

[169] 4—40

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea,

in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

„Tipografia“

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcii nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela
„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învătătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE) stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De Tormay Béla.

Ediția II. revizută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Nr. 435/1900. [180] 8—3
of. comun.

Publicațiune.

Din partea subsemnatei primării comunale se face cunoscut, că în 27 Maiu a. c. st. n., la 2 ore p. m. se vor da în arîndă pe timp de 3 ani prin licitațiune publică, care se va ține în cancelaria comunală din Tălmăcel, morile comunale.

Prețul strigărei se fixează cu 1500 cor. Doritorii de a licita sînt deobligati a depune 10% dela prețul de strigare ca vadiu, însă se primesc și oferte închise și instruate conform legii.

Condițiunile de licitațiune sînt puse spre vedere publică la cancelaria comunală din Tălmăcel, care se pot vedea în orele oficioase, de unde se pot primi și informațiuni mai detaliate referitor la acelea.

Tălmăcel, în 29 Aprilie 1900.

Primăria comunală:

Nicolae Caiou, Georgiu Comșa,
primar. notar.

În Seliște

(lîngă Sibiu), loc cu aer curat, de munte, poziție romantică, cu scaldă de apă rece aranjată de curînd, preumblări admirabile în liber, (pe timp ploios în pavilionul helvețian), hotel, casină, bibliotecă, medic, apotecă, excursiuni frumoase și ușoare în munți etc. — sînt de închiriat pentru sezonul de vară locuințe private, curate, bune și foarte ieftine cu și fără serviciu.

Cu detalii servește primăria comunală. [178] 8—3

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos și artă de

Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul 3 cor. 60 fl. inclusive 30 fl. porto

Se află de vînzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învătător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea „Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit pe literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunț învătător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vooște să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să cetească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicile ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Pînă astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intră adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comandă se pot face la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Din cauza totalei desfaceri!

Concediată de autoritățile competente.
Vînzare totală!

Hotărîndu-mă să desfac întreagă afacerea mea en gros și en detail de modă și mărfuri curente și pînzărie ce o am în Piața-mică nr. 2, îmi permit a atrage atențiunea p. t. publicului, ca în propriul lui interes să nu scape această rară și favorabilă ocazie.

De oare-ce eu cumpărînd mărfurile din bine asortatul meu depou exclusiv numai cu bani gata, mi-a fost posibil ca încă înainte de urcarea prețurilor să folosesc ocaziile binevenite și să încheiu »Schluss«-uri favorabile tot cu prețurile de mai nainte și astfel azi, deși precum îndeobște este cunoscut, prețurile acestor mărfuri s'au urcat cu 30—40%, eu totuși sînt în plăcuta situație să pot oferi mărfurile mele tot cu prețurile scăzute ca mai nainte și pentru excepționala și repentina desfacere să le vînd chiar și sub prețul de cumpărare. Astfel mă simt îndreptățit să declar oficios, că p. t. publicului i-se ofere o ne mai pomenită ocazie de a pute cumpăra mai favorabil și mai ieftin ca totdeauna. Este deci în interesul propriu al fiecăruia să se convingă despre toate aceste prin o grabnică probă.

Anunț totodată, că locul de afaceri este de închiriat — și mobiliarul se vinde cu prețuri moderate.

Rugându-mă pentru numeroase comande semnez

Cu distinsă stimă

Iosif Goldstein,

[154] 4—

afacere de modă, mărfuri curente și pînzării en gros și en detail,
Sibiu, Piața-mică nr. 2.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu și se află de vînzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Terensengasse nr. 8

Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școlarele de șărgi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimel reg ung.,

compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

→ Prețul unui esemplar 90 bani. ←

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipărus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tăndală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 16 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăcîntul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Nășădului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bejena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușca cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenșoaca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăcînt. Novellă de Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crăului din estin. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1889). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei alenă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Frînger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în pătru. De Antoniu Ghislanșoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusălin pînărarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de J. L. Caragianni. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milică. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O entă de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 9 cr. sau 18 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, să dă rabatul cuvenit.